

med at faa os til at trække til hver sin Side i Debatten, saaledes at man under Socialisternes og de Radikales Bifald her kan se en Splittelse i Forholdet mellem dem, der i Virkeligheden taler den samme Sag; et Forhold, som den højtærede Indenrigsminister kan udnytte og benytte sig af med den Behændighed, som han mulig har arvet fra Hørup, men som maaske ogsaa hidrører fra visse personlige Egenskaber hos ham. Det er det Punkt, der interesserer mig, fordi det kan aabne Mellemstandsfolks Øjne for, hvad det er for et Spil, der foregaar.

Nu skal vi om et Øjeblik eller maaske ikke i Dag men i hvert Fald i Morgen, have en Afstemning, og denne Afstemning ønsker Erhvervene skal foregaa ved Navneoppraab. Er det nu det ærede 15de Medlem for Hovedstaden, der har faaet dette Navneoppraab gennemført? Nej... ja, nu smiler det ærede Medlem, han ved ikke, hvor mange der skal til for at gennemføre et Navneoppraab, han aner ikke noget om det hele, tror aabenbart, at han kunde have gennemført et Navneoppraab. Dette Navneoppraab, som det ærede Medlem gerne vilde have gennemført, muliggør, at ogsaa Venner af vor Tanke, som jeg ved forefindes i alle Partier her i Salen, kan stemme med os. Det er jo slet ikke os alene, der har det Standpunkt; jeg ved, andre har det samme Standpunkt overfor dette Syndikatspørgsmaal, som vi har fremdraget. Nu staar vi altsaa overfor en saadan Afstemning i Morgen. Den burde have været Slutstenen paa et Værk, hvor alle de Parter, som i denne Sag har haft samme Opfattelse af de næringsdrivendes Interesse, havde arbejdet sammen, men det ærede Medlem har overfor dette været revnende lige glad, det har været hans Hensigt at lave en Situation sammen med de Radikale og Socialdemokraterne, som paa en eller anden Maade kunde genere det Parti, som har faaet gennemført det Krav, de næringsdrivende har stillet til os. Det er det Punkt, som interesserer mig, og som jeg synes er i og for sig saa interessant, at det er Diskussionen værd. Jeg takker derfor den højtærede Indenrigsminister for, at han har givet os Lejlighed til at faa uddybet dette Punkt, som overfor dem, der nærer alvorlig Interesse for de paagældende Samfundsklassers politiske Stilling i Samfundet, er af den allerstørste Betydning.

Med Hensyn til det Spørgsmaal om Kommuneafstemning, som har været drøftet, vil jeg sige, at efter at have hørt

denne Diskussion for og imod har jeg mine Betæneligheder ved denne Afstemning. Hvis jeg nu i Gaar i en Tale skulde have sagt, at jeg paa det Tidspunkt havde haft en anden Mening om den Sag, saaledes som den er forelagt, er jeg ganske sikker paa, at Indenrigsministeren vilde have kunnet forlyste Tinget med at fortælle: Herregud, han er ikke kommet længere, han skifter ret hurtigt, det Menneske, og man kan ikke stole paa, hvor han er! Jeg er af den Opfattelse, at en Sag som denne giver Anledning til mange Slags Tvivl, og at man i en Sag af saa stor Vanskelighed ret hurtigt efter de Argumenter, der møder en, kan skifte en Opfattelse. Jeg bekender, at jeg paa dette Punkt har skiftet en Opfattelse, men jeg tror ikke, jeg er ringere for det. Jeg tror, den højtærede Indenrigsminister burde vænne sig til overfor alle de Detailspørgsmaal, der er i denne Sag, at tage med Forstaaelse og en vis ministeriel Skaansomhed paa de Medlemmer, der mener, at i denne Sag er der en vis Tvivl, saa mange Slags Opfattelser til Stede, at man har Lov til at være noget usikker overfor Detaillerne.

Indenrigsministeren (Rode): Nu blev altsaa Spørgsmaalet om Kommuneafstemning til et Detailspørgsmaal indenfor denne Lovgivning... (Asger Karstensen: Det er det vel ogsaa!)... Nej, jeg maa anse det for at være et af de egentlig bærende Spørgsmaal... (Asger Karstensen: Ja, eet af dem!)... Altsaa ikke et Detailspørgsmaal. Derfor maa jeg ogsaa mene, det har nogen Interesse at se, at man den ene Dag kan være med til at skærpe et Regeeringsforslag, som ønsker Kommuneafstemning, og den næste Dag vende sig imod det med en saadan Iver, som man har gjort det fra de Sider, der i Dag bekæmper denne Kommuneafstemning. Det, at man tidligere har staaet paa det Standpunkt, burde dog i hvert Fald medføre noget Maadehold i Kampen.

Næst efter at takke det ærede Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen), fordi han, ligesom en Kollega af ham, har bragt i Folketingets Erindring en efter min Opfattelse ganske god Komedie, som jeg i sin Tid har skrevet, og hvis Læsning jeg kan anbefale, ogsaa fordi man der vil se, at den handler om lidt andet end det, man i Beværternes Organ „Sund Sans“ har ment at finde i den, skal jeg uden i øvrigt at inlade mig paa nogen lang Diskussion om, hvorledes Hørup vilde være